

19 Οκτωβρίου 2019

Οσία Ξένη η διά Χριστόν σαλή: Ολόκληρους τόνους χύμα έπαιρναν από τον τάφο της!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Οσία Ξένη της Πετροπούλεως η διά Χριστόν σαλή.

Λογικό, νόμιμο, αυτονόητο, αναμενόμενο, είναι πεθαίνοντας ένας απόκληρος της κοινωνίας, μια γριά γυναίκα και μάλιστα σαλή [τρελή], να ανακαλύψουν κάπου το κουφάρι της οι οδοκαθαριστές και να ασχοληθή η ειδική υπηρεσία του δήμου.

Όμως, όταν η οσία Ξένη [της Πετροπούλεως, η διά Χριστόν σαλή] έκλεισε τα μάτια της, συνέβη το εντελώς αντίθετο.

Όλα τα προάστια της Πετρούπολης έπεσαν σε μεγάλη θλίψη. Η είδηση για το θάνατο της Ξένης διαδόθηκε σαν αστραπή. Και άνθρωποι από κάθε ηλικία, γέροι και νέοι, έτρεξαν στην κηδεία της. Και έκαμαν νηστεία!

Και από τότε στον τάφο της μακαρίας Ξένης στο Κοιμητήριο του Σμολένσκ άρχισε να πηγαίνει κόσμος πολύς. Πήγαιναν με την ελπίδα και την πίστη, ότι η μακαρία Ξένη δεν θα παράβλεπε τις προσευχές τους. Και ότι θα τους βοηθούσε στις θλίψεις και τις ανάγκες τους, όπως τους βοηθούσε και όσο ζούσε.

Πήγαιναν και δυστυχισμένοι και φτωχοί. Πήγαιναν και έμποροι. Πήγαιναν και οι μητέρες των παιδιών, που είχε θεραπεύσει. Πήγαιναν εκατοντάδες φίλες και θαυμάστριές της. Και η βοήθειά της ήταν σε όλους τόσο αισθητή, τόσο φανερή, ώστε όλοι την θεωρούσαν μεγάλη προστάτιδα όλου του κόσμου.

Μάλιστα δε όλα αυτά διαδόθηκαν αυτόματα σε όλη την Ρωσία.

Και από τον ίδιο χρόνο, ο κάθε επισκέπτης του Κοιμητηρίου ήθελε να πάρει και λίγο χώμα από το μνήμα της πιστεύοντας ότι αυτό το χώμα θα του είναι το

καλύτερο φάρμακο στις όποιες αρρώστιες και θλίψεις του.

Και τα θαύματα όλο και πλήθυναν. Και οι προσκυνητές και όλο αύξαναν. Και το χώμα επάνω στον τάφο της όλο και λιγότευε. Το εμοιράζονταν οι προσκυνητές. Το έπαιρναν με την χούφτα. Συνέβαινε μάλιστα να κάνουν καινούργιο επίχωμα [να βάζουν νέο χώμα στον τάφο], που πάλι σε λίγο εξαφανιζόταν.

Έβαζαν επάνω στο μνήμα πέτρινες πλάκες. Οι προσκυνητές έσπαζαν τις πλάκες σε μικρά κομματάκια και τα εμοίραζαν μεταξύ τους. Έβαζαν καινούργιες πλάκες. Και είχαν την ίδια τύχη!

[...]

Τρεις διά Χριστόν σαλές ήσαν, μία κοντά στην άλλη, θαμμένες στο Κοιμητήριο του Σμόλενσκ. Μεγαλύτερη χάρη επήρε από τον Θεό, η οσία Ξένη. Καθημερινά συνέρρεε στο εκκλησάκι της κόσμος πολύς. Και έπαιρναν χούφτες χώμα ο καθένας. Τόνους ολόκληρους!

Όμως παίρνοντας χώμα και κομμάτια από τις πλάκες, οι επισκέπτες άφηναν στο μνήμα ό,τι μπορούσαν σε χρήμα. Στην αρχή, τα χρήματα αυτά, τα έπαιρναν οι φτωχοί. Έπειτα όμως ετοποθέτησαν εκεί ένα «κουτί» «υπέρ ανεγέρσεως παρεκκλησίου» επάνω από τον τάφο. Και το παρεκκλήσι δεν άργησε να ολοκληρωθή.

Το πρώτο παρεκκλήσι στον τάφο της μακαρίας Ξένης κτίστηκε από γκρίζα ασβεστώδη πέτρα, με παράθυρα, και με εικονοστάσι ξυλόγλυπτο και με σιδερένια πόρτα.

Πάνω από την πόρτα απ' έξω ετέθη η επιγραφή:

«Εις τιμήν της δούλης του Θεού Ξένης»

Και επάνω στον τάφο της έβαλαν την επιγραφή:

Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος

Ενθάδε κείται

Το σώμα της δούλης του Θεού

Ξένης Γρηγοριέβνας

Συζύγου του ψάλτου των ανακτόρων με βαθμό συνταγματάρχου,

Ανδρέου Θεοδώροβιτς Πετρώφ.

Εχήρευσε σε ηλικία 26 ετών έζησε πτωχή και άστεγη 45 έτη.

Ήταν γνωστή με το όνομα Ανδρέας Θεοδώροβιτς.

Όποιος με εγνώριζε, να με μνημονεύει, προς σωτήριαν της ψυχής μου. Αμήν.

Από το βιβλίο του Μητροπολίτη Νικοπόλεως Μελετίου, η “Αγία Ξένη της Πετροπόλεως”, έκδοση Ιεράς Μητροπόλεως Νικοπόλεως, Πρέβεζα.

<http://bit.ly/35K8WAE>